

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 92. Argumentum octuagesimum secundum. Ex magna autoritate
illius doctrinae S. Caroli in Ecclesia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

peccatis mortalibus duxisse. Qui quidem absolutio- nis capaces existimari non debent (prosequitur S. Carolus) nisi diligentia prius accedat, quâ simul & ab involucribus huiusmodi liberentur, & fortiores contra peccatum reddantur. Ipsos nihilominus ab- solutionis capaces dicti Juniores existimant, in so- lo verbo, quo pollicentur se diligentiam illam ad- hibituros, tamen sapienter id ipsum polliciti, nun- quam præsterint. Ex quo tandem fit (quod san- ctus Carolus ibidem deplorat) quoddam tales (pro lucranda v. g. indulgentia) absolvunt, tan- quam absolutiois capaces (quos S. Carolus ait existimari non debere capaces) eos absolvant, quorum plures alius Confessarius melioris indu- striæ deprehendat, qui nunquam (ut oportuit) Sa- cramento Pœnitentiæ peccata sua expiarunt. Sed de his plura in sequentibus.

CAPUT XCII.

Argumentum octuagesimum secundum.

Ex magna auctoritate illius doctrinæ S. Caroli in Ecclesia.

1077 **E**xhibita S. Caroli doctrina tantò majori in præ- tio habenda est, quantò majoris est authori- tatis. Maximæ verò authoritatis esse, dubitari non potest, cum Instructiones Pastorum & Confessa- riorum (in quibus continetur) decreto tertii Con- ciliij Mediolanensis à S. Carolo compositæ, à quar- to Concilio Provinciali fuerint approbatæ, & earumque observantia oppidò commendata. Quod quidem Concilium, post magnam discussionem & nonnullorum Patrum Purpuratorum contradic- tionem, à Romana Sede laudatum & probatum fuit, ut Illustrissimus D. Episcopus Castoriensis testatur in Amore suo penitente l. 2. c. 18. §. 1. in fine.

1078 Sed & eandem Instructiones Ecclesia Gallicana comprobavit, commendavitque in solemnissimo & frequentissimo totius Cleri Gallicani Conventu anni 1655. 1656. 1657. Cum enim Episcopis con- gregatis delatæ essent gravissimæ querelæ contra va- rias Casuistarum corruptelas, nominatim contra de- fensam ab ipsis nimiam facilitatem absolvendi con- fuetudinarios & recidivos; nec Episcopis speresset tempus maturius procedendi circa singulas illas Casuistarum laxitates: Generalis Cœtus suis ex- pensis S. Caroli Instructiones excudi, & ad om- nes Episcopos dirigi curavit, ut omnes Confes- sarii ex illis discerent, quâ ratione in suis officiis ad- ministracione se gerere debeant. In litteris verò, quibus eas ad omnes totius regni Episcopos desti- narunt, ut in eorum Diocœsibus promulgarentur, hanc earundem Instructionum commenda- tionem inseruerunt: Nulli dabitur, quin gra- tum sitis habituri, quod vestris in manibus posue- rimus dogmata adeo sancta, adeoque necessaria his temporibus, que sunt & sæc seculorum dici merentur. Quando autem vestra auctoritate in vestris Diocœsibus publicabuntur, istâ virtute & gratiâ polebunt, quibus opus est eis, ut medicis & agris utiles evadant. Vos itaque obtestamur, ut in hac occasione potestatem, quâ vos Deus instruxit, exe- ratis, tum ad cobibenda illa criminum diluvia, quibus divina ira, ne Gallia pareat, læcessit; tum ad restaurandam in fidelium mentibus castissi- mam Evangelicam doctrinam, cui ab aliquo tempore tanta labe illata fuit.

1079 Eandem Instructiones suo quoque exemplo commendavit S. Franciscus Salesius, dum sibi S. Carolum in exemplum directionis animarum pro- posuit, ut haberet in ejus vita. Sicut & dum Con- stitutionum Synodaliū tit. 9. c. 5. n. 3. docuit eas esse sequendas.

1080 Quod & reipsâ fecit Eminentissimus D. Cardi-

nalis Grimaldi, Archiepiscopus Aqueensis, dum iussit, ut suæ Diocœsis Confessarii absolutioem negarent, vel differrent in casibus à se præscriptis, qui similes sunt iis, quos S. Carolus in dictis In- structionibus præscripsit. Denique, quod præci- puum est, eandem Instructiones suas fecit, Confes- sariisque Romani Districtus commendavit Inno- centius XII. ut vidimus cap. 1.

CAPUT XCIII.

Argumentum octuagesimum tertium.

Ex S. Francisco Xaverio.

Iste sanctissimus Indiarum Apostolus epist. 9. 1081 inter novas Xaverianas lib. 5. interprete Petro Possino Societatis Jesu, sic habet: Cum sub ma- num venient, qui & egeant, & capaces opus sint, & alioquin vitæ statum satis habeant compositum, ut & habeat, & carent dare operam excolendo ani- mo, auditis eorum culpis, ipsos sube suscipere per aliquot dies, comparando se ad veram detestationem peccatorum ex dolore Dei summè amabilis offensi. Hoc maxime in iis observandum, quibus inter irrita- menta peccandi, & bene operandi obstacula, vitam agentibus pro humana fragilitate, non tunc creditur sine pigrore pollicentibus in futurum meliora. Ejsus- modi sunt, qui graves inimicitias exercuerunt cum nondum reconciliatis adversariis: qui fugisivi a- moris commercia nondum sic abrumperunt, ut in la- bryco reditæ occasione, suis à lapsu præterit: denique qui rem alienam detinente, reddendi ma- ras habentis neglexerunt. Hos omnes, post confessio- nem, & exercitibus meditationibus alecticis, ad statum illorum accommodatis, & sic demum, ubi satisfe- cisse videbuntur, absolvet, &c. Et paulò post: Pec- cata confessis, cum significatione penitentiæ, & ab- solvi poscentibus, ne annuas, antequam satisfactio- nem repræsentarint in triplici præsertim genere, odiorum, amorum, & injusta detentiois veram alieni juris. Habe prius reconciliari palam cum ini- micis gratiam: procul amoveant offensivâ pudicitiæ: inique occupata dominis reponant: explicent denique siquid aliud præverti ad securitatem ex- pedit: nec solâ promissione desungantur; nam cum hominibus horum tractum, tam prompti & libe- ralius ad obligandam fidem, quam ad excolendam tardis ac segnis, cum arrha in manu transi- gendum est.

Respondet Gobat de Sacram. tr. 7. n. 320 §. 1082 Xaverium sic tradere accommodatè ad homines horum tractum, id est ad ingenia Indorum, diturnamque vitam agentium in Indiis: quasi do- ctrina ipsius alibi non procederet.

Sed contrâ manifestè: si hominibus illorum tra- ctum, sive Indorum, non creditur tunc sine ar- rha in manu; eò quod tam prompti & libera- les sint ad obligandam fidem, quam ad excolendam tardis & segnes. Eadem certissimè ratio est cætero- rum hominum, etiam Italorum, Hispanorum, Gallorum, Belgarum, Germanorum, &c. qui pec- catorum nexibus sic irrecitii sunt, ut pariter ipsi tam prompti & liberales sint ad obligandam Con- fessario fidem, quam ad excolendam tardi & seg- nes. Eadem proinde ratio est quorumcumque con- fuetudinarios, recidivorumque, qui semper emendationem pollicentur, & nunquam se- cernunt.

Nec ipsis ergo, de mente S. Francisci Xave- rii, tunc creditur sine arrha in manu, id est sine actuali emendatione. Nec proinde ante emenda- tionem tunc ipsis conceditur absolutio. Ad quod significandum, Xaverius non dixit, id practican- dum in tribus dictis generibus dumtaxat, sed dixit principaliter id practican- dum in illis: in re- 1083